

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **O. A.**, zast. JUDr. Irenu Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2023, č. j. 47 A 3/2023-13, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 6. 2023, č. j. OAM-818/LE-BE01-BE02-PS-2023, zajistil žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a s odkazem na § 46a odst. 5 téhož zákona stanovil dobu trvání zajištění do 14. 10. 2023.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou však krajský soud shora uvedeným rozsudkem jako nedůvodnou zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) poté podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost spolu s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spatřuje stěžovatel v tom, že v případě jeho nepřiznání by byl nucen vycestovat zpět do země původu, kde mu hrozí závažná újma. Dále uvádí, že by v případě vycestování z České republiky ztratil možnost osobně vystupovat v daném řízení a řádně uplatňovat své právo na spravedlivý proces.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť případné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve věci zajištění cizince by vedlo k popření významu rozhodnutí žalovaného. Zajištění stěžovatele navíc dle žalovaného neznamena pro stěžovatele samo o sobě nenahraditelnou újmu a nejsou tedy splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[5] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu a případně i žalovaného, na která je třeba hledět jako na zákonná a věcně správná, dokud nejsou zákoným postupem zrušena. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny.

[8] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

[9] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že mu v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí nebo rozsudku krajského soudu hrozila nějaká újma. Stěžovatelem uváděné důvody pro přiznání odkladného účinku totiž vycházejí z předpokladu, že v důsledku napadeného rozhodnutí bude nucen vycestovat. Tak tomu ovšem není. Rozhodnutí o zajištění cizinci, resp. žadateli o mezinárodní ochranu samo o sobě povinnost vycestovat nezakládá.

[10] Navíc ani není zřejmé, čeho konkrétně by mělo být odkladným účinkem ve stěžovatelově věci dosaženo. Jestliže hodlal stěžovatel přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosáhnout svého propuštění ze zajištění, podotýká Nejvyšší správní soud, že by takový postup směřoval přímo proti smyslu institutu zajištění žadatele o mezinárodní ochranu, kterým je časově ohraničené omezení jeho osobní svobody. Již z tohoto důvodu tedy nemohl být jeho návrh úspěšný.

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na uvedené návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však soud nikterak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

pokračování

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2023

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu